

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Zemánkovou v právní věci navrhovatele: Ing. Aleš H., nar. xxx, xxx, xxx, zastoupen: Mgr. Bc. Tomáš Hodys, advokát, 301 00 Plzeň, Lochotínská 18, za účasti: EPIC Holding, a.s., 110 00 Praha 1, Karlovo nám. 671/24, IČ 492 41 770, zastoupen: Mgr. Lucie Sabolová, advokátka, 186 00 Praha 8, Karolinská 661, o neplatnost usnesení valné hromady společnosti EPIC Holding, a.s. konané dne 10.1.2011, **t a k t o :**

I.

Návrh na vyslovení neplatnosti usnesení mimořádné valné hromady společnosti EPIC Holding, a.s., IČ 492 41 770, konané dne 10.1.2011, se **z a m í t á .**

II.

Navrhovatel **je p o v i n e n** zaplatit společnosti EPIC Holding, a.s., k rukám její právní zástupkyně, na náhradu nákladů právního zastoupení částku 15 900,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel Ing. Aleš H. se jako akcionář společnosti EPIC Holding, a.s. (dále jen společnost) domáhal vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti konané dne 10.1.2011, kterým bylo rozhodnuto o přechodu všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti na hlavního akcionáře podle § 183i ObchZ. Navrhovatel důvody neplatnosti spatřoval v porušení zákazu zneužití menšiny (hlasů) většinou podle § 56a ObchZ a v porušení práv akcionářů žádat a dostat na valné hromadě vysvětlení podle § 180 ObchZ. Uvedl, že usnesení valné hromady nenapadá z důvodu nepřiměřenosti výše protiplnění stanoveného hlavním akcionářem, přesto však zpochybnil správnost ocenění hodnoty vykupovaných akcií.

Společnost důvody uváděné navrhovatelem odmítla a s odkazem na judikaturu Ústavního soudu uvedla, že zákonem umožněný výkup akcií při dosažení stanoveného podílu na vlastnictví účastnických cenných papírů společnosti nemůže být zneužitím práva a tuzemská právní úprava squeeze-out(u) nebyla Ústavním soudem shledána jako neústavní. Dále uvedla, že o otázka

přiměřenosti protiplnění je na návrh stejného navrhovatele řešena v řízení 81 Cm 46/2011.

Soud se nejdříve zabýval otázkou aktivní věcné legitimace navrhovatele a zachováním prekluzivní lhůty pro podání návrhu.

Podle § 131 odst. 1 ObchZ se mimo jiné i každý společník (akcionář) může domáhat, aby soud vyslovil neplatnost usnesení valné hromady, pokud je v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami. Není-li toto právo uplatněno do tří měsíců ode dne konání valné hromady nebo, nebyla-li řádně svolaná, ode dne, kdy se mohl dovědět o konání valné hromady, nejdéle však do jednoho roku od konání valné hromady, zaniká.

Soud konstatoval, že navrhovatel podal návrh jako akcionář společnosti a je tedy aktivně legitimován. Předmětná valná hromada se konala dne 10.1.2011 a návrh byl u soudu podán dne 28.3.2011, tedy v zákonné tříměsíční lhůtě. Návrh tedy lze projednat.

Ve věci samé soud z obchodního rejstříku, rejstříkové vložky B 2170, zjistil, že základní kapitál společnosti činí 4 937 805,- Kč a je rozdělen na 4 817 051 kusů kmenových akcií na majitele o jmenovité hodnotě 55,- Kč každá, v listinné podobě.

Podle zápisu z jednání mimořádné valné hromady společnosti EPIC Holding, a.s. konané dne 10.1.2011 se jednání zúčastnili akcionáři s hlasovacími právy o velikosti 94,7366 %. Valná hromada pod bodem 5. programu rozhodla o přechodu ostatních účastnických cenných papírů emitovaných společností EPIC Holding, a.s. na hlavního akcionáře společnost EPIC INVESTMENTS INTERNATIONAL LIMITED a hlavní akcionář poskytne ostatním akcionářům peněžité protiplnění ve výši 50,30 Kč za jednu akcii. Výše protiplnění byla stanovena na základě znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem BOHEMIA EXPORTS, s.r.o.

Ze zápisu z valné hromady vyplynulo, že akcionářům byl v jednacích místnostech k dispozici dokument nazvaný „Informace pro akcionáře obchodní společnosti EPIC Holding, a.s. Akcionář Aleš Hodina vznášel dotazy týkající se údajů obsažených ve znaleckém posudku, na něž předseda valné hromady reagoval. Přechod ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře byl odhlasován 94,1731 % všech akcionářů,

U navrhovatelem namítaného zneužití práva hlavním akcionářem ve smyslu § 56a ObchZ, soud dospěl k závěru, že pokud jde o valnou hromadu, ze zápisu z valné hromady ani z jiných důkazů nevyplývá, že by ke zneužití práva většinou na úkor menšily

došlo. Valná hromada byla svolána v souladu se zákonem a stanovami a stejně tak proběhla (ostatně navrhovatel ani žádnou nesprávnost v těchto otázkách nenamítal). Pokud jde o to, že hlavní akcionář využil svého zákonného práva a použil institut „squeeze out“ pro vytěsnění minoritních akcionářů, pak postupoval v souladu se zákonem, který mu takovou možnost dával.

Pokud navrhovatel navítal porušení práv akcionářů žádat a dostat na valné hromadě vysvětlení dle § 180 ObchZ, soud dospěl k závěru, že na předmětné valné hromadě k porušení práva akcionářů podle § 180 ObchZ nedošlo. Podle § 180 odst. 3 ObchZ má akcionář právo na vysvětlení podle odstavce 1 i ohledně záležitostí týkajících se osob ovládaných společností, nikoli však osob, jež danou společnost ovládají. Právo akcionáře požadovat vysvětlení a klást dotazy však není neomezené a navrhovateli bylo v rámci možností valné hromady na jeho dotazy odpovězeno a další požadovaná vysvětlení nebyla potřebná pro posouzení předmětu jednání valné hromady, když směřovala k výši protiplnění.

Ohledně návrhu na předložení věci Ústavnímu soudu ČR a položení předběžné otázky Evropskému soudnímu dvoru soud (jak již usnesením ze dne 25.11.2011 navrhovateli sdělil) neshledal důvody pro takové kroky. K jednotlivým důvodům tohoto rozhodnutí soudu lze uvést, že institut squeeze-out byl do českého právního řádu zaveden novelou obchodního zákoníku provedenou zákonem č. 216/2005 Sb. s účinností od 3.6.2005, a to na základě unijní směrnice č. 2004/25/ES. Dle této původní úpravy se k přijetí usnesení valné hromady o přechodu účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře nevyžadoval souhlas Komise pro cenné papíry (ten byl vyžadován od účinnosti zákona 377/2005 Sb.) ani předchozí souhlas ČNB (vyžadovaný od účinnosti zákona č. 57/2006 Sb.). Souladem ustanovení § 183i až 183n ObchZ s ústavním pořádkem se zabýval Ústavní soud v nálezu Pl. ÚS 56/2005, jímž zamítl návrh na zrušení těchto ustanovení ve znění po novele provedené zákonem č. 377/2005 Sb., jakož i návrh na jejich zrušení před touto novelou. V odstavci 71, na který navrhovatel speciálně odkazoval, ústavní soud dospěl k závěru, že takto stanovená povinnost hlavního akcionáře (tj. povinnost poskytnout ostatním akcionářům přiměřené vypořádání v penězích, jehož výše musí být doložena posudkem znalce) sice může ztížit postavení minoritních akcionářů, avšak ne tak závažným způsobem, aby bylo možno hovořit o neústavnosti této úpravy."

Rozpor právní úpravy squeeze-out s ústavním pořádkem neshledal Ústavní soud ani v řadě dalších rozhodnutí (IV. ÚS 1260/10, IV. ÚS 1352/10, IV. ÚS 1494/10, IV. ÚS 1260/10) a námitku „protiústavnosti“ úpravy před novelou provedenou zákonem č. 377/2005 Sb. neshledal důvodnou ani Nejvyšší soud ČR (např. 29

Cdo 4961/2009, 29 Cdo 5016/2009, 29 Cdo 3889/2009, 29 Cdo 3164/2010).

Z těchto závěrů Ústavní soud vybočil v nálezu I. ÚS 1768/09 ze dne 21.3.2011, když dovedl, že absence dohledu ČNB v úpravě před novelou provedenou zákonem č. 377/2005 Sb. znemožňovala náležitou ochranu menšinových akcionářů. Pozdější rozhodnutí Ústavního soudu IV. ÚS 617/11 ze dne 20.4.2011 však absenci dohledu ČNB jako důvod neshody právní úpravy s ústavním pořádkem neshledal.

V daném případě se napadená valná hromada konala dne 10.1.2011, tj. za účinnosti novely provedené zákonem č. 188/2011 Sb., podle níž se v § 183n ObchZ vyžaduje k přijetí usnesení valné hromady předchozí souhlas ČNB u společnosti, jejíž účastnické papíry byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu. Výše uvedený ústavní nálezn I. ÚS 1768/09 však řeší právní úpravu období před novelou provedenou zákonem č. 377/2005 Sb., tj. před 29.9.2005. Ústavní ani Nejvyšší soud ve výše uvedených rozhodnutích neshledaly protiústavnost právní úpravy, která nevyžadovala souhlas žádného dohledového orgánu.

K námitce rozporu § 183i a násl. ObchZ s komunitárním právem pak soud dospěl k závěru, že úprava, na jejímž základě přijala valná hromada napadené rozhodnutí, není v rozporu s komunitárním právem. Česká republika splnila povinnost transponovat do svého právního systému v termínu do 20.5.2006 komunitární směrnici č. 2004/25/ES, když zařadila zákonem č. 216/2005 Sb. do obchodního zákoníku s účinností od 3.6.2005 úpravu squeeze-out(u). Uvedená směrnice upravuje squeeze-out s nabídkami převzetí týkajícími se akciových společností, jejichž akcie jsou kótované, což nevyklučuje širší pojetí tuzemské právní úpravy. Směrnice představuje minimální míru harmonizace a výslovně uvádí, že členské státy mohou v případech, na něž směrnice nedopadá, aplikovat vlastní úpravu squeeze-out. Přijetí ustanovení § 183i až 183n ObchZ tedy není v rozporu se směrnicí, která obecnou vnitrostátní úpravu nevyklučuje.

Navrhovatel sice sám zdůraznil, že nenapadá usnesení valné hromady z důvodu nepřiměřenosti výše protiplnění, jeho námitky však vůči nedostatku informací na valné hromadě a namítané zneužití práva hlavním akcionářem vůči nepřiměřenosti stanovené výše protiplnění směřovaly. Podle § 183k odst. 4 ObchZ určení nepřiměřenosti výše protiplnění nezpůsobuje neplatnost usnesení valné hromady podle § 183i odst. 1. ObchZ. Valná hromada tedy přijala zákonem předvídané a dovolené rozhodnutí.

Na základě výše uvedených skutkových a právních zjištění soud dospěl k celkovému závěru, že nejsou dány důvody vyslovení neplatnosti předmětného usnesení valné hromady společnosti konané dne 10.1.2011, a proto návrh zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že ve věci úspěšnému účastníkovi přiznal právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v paušální odměně advokáta za řízení podle § 7 písm. g) vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 15 000,- Kč a tři paušálních náhrad za úkony právní služby podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. (převzetí věci, vyjádření k návrhu, účast na jednání soudu) po 300,- Kč celkem 15 900,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **l z e** podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 30.5.2012

JUDr. Jarmila Zemánková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost:
Simona Maixnerová